

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς Ἐν τῶν ΝΗΣΤΕΙΩΝ
 τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠδὴ πλ. Νη

Α μην^ν

1. Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ν
δλ

2. Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β
λ

3. Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν α
δλ

4. Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν Δ
δλ

5. Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β
λ

6. Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ν
δλ

7. Κ υ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν Δ
δλ

8. **Κ** ρι ε ε ε λε η σον β
λ

9. **Κ** ρι ε ε λε η σον Δ

10. **Κ** ρι ε ε λε ε η σον Γ
ζ

11. **Κ** ρι ε ε λε ε η σον π
ρ

12. **Κ** ρι ε ε λε ε η σον ν
δ

Υ περ Α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας ν
δ

Σ οι Κυ ρι ε ν
δ

Α μην ν
δ

ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ

Ἦχος 4 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κυριε εε κεκραζαα προοος σεε ^π₉

εισακουσοοοον μου εισαακουου ^π₉

σοον μουου Κυυυριιιιε Κυρι ^π₉

εε κεκρααζαα προος σεε ^π₉ εισακου ^π₉

σοοοον μουουου προσχεςτηφωνηηη ^π₉

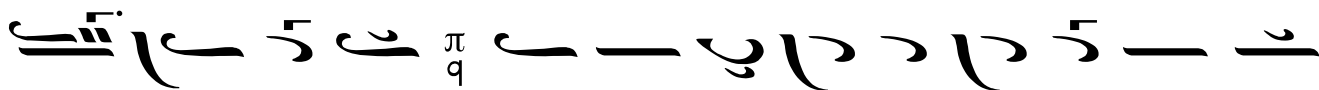
ητηηηης δεηησεωωωως μου ^π₉

εντωκεκραγειναι μεπροος σεεεεεε ^π₉

εισακουσοον μου Κυυυυυριιιιι ^π₉

ε ^π₉

Κατευθυνθηηητηπροοοσεευ ^π₉

 χη η η μου ως θυ μι α α μα α α ε

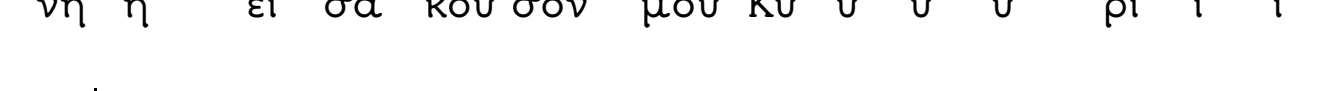
 νω ω πι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω

 ων χει ει ρω ων μου θυ σι α ε σπε ρι ι

 νη η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι

 ι ε

π
q

Σπιχηρά Ἀναστάσιμα

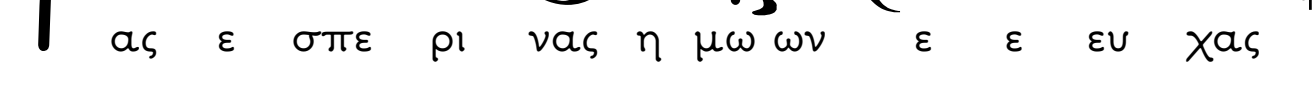
^χπ_q Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου,

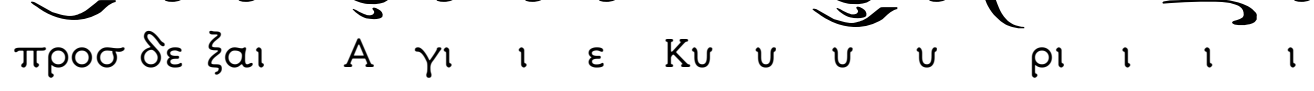
 του ε ζο μο

 λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι ι ι σου

 ρ ας ε σπε ρι νας η μω ων ε ε ευ χας

 προσ δε ζαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

 ε και πα ρα σχου η μι ιν α φε ε σιν α α

 μαρ τι ι ι ων ο τι μο ο νο ος ει ο

δει ζας εν κο σμω την α να α α α στα α α

α σιν

π
q

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, εως ου αν τα πο

δω ω ω ως μοι

π
q

Κυ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων και πε

ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την και

δο τε δο ζαν εν αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε

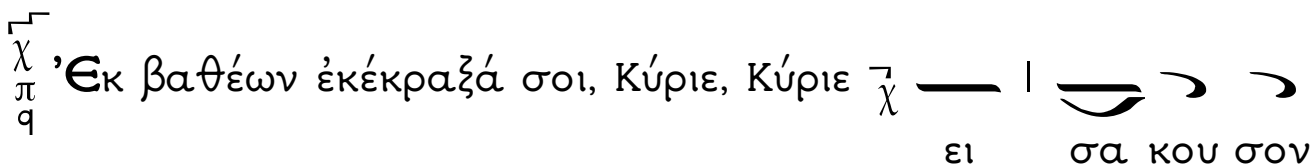
ε ε κρων ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν ο

ο Θε ο ο ος η η η μω ων ο λυ τρω σα

με ε νο ος η η μα ας εκ των α νο μι

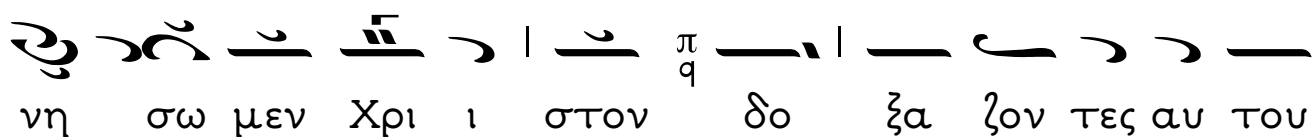
ω ω ων η η η η μων

π
q

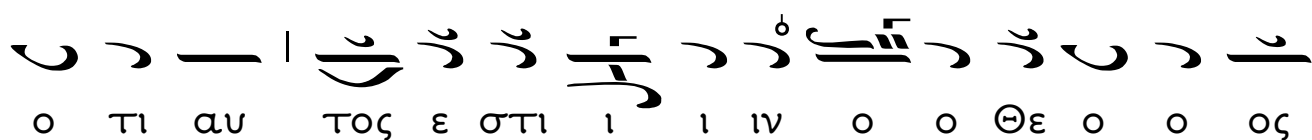

 Ἐκ βαθέων ἐκέκραζά σοι, Κύριε, Κύριε
 ει σα κου σον

 της φω νη η η ης μου

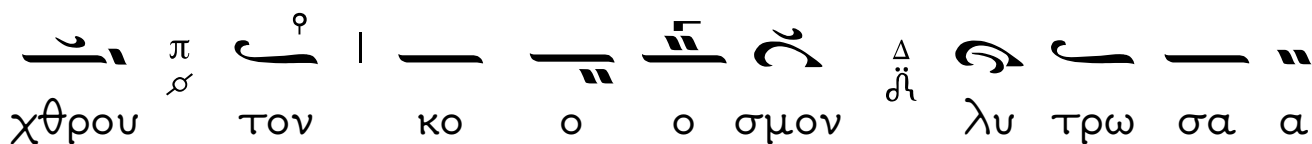

 Δευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ

 νη σω μεν Χρι ι στον δο ζα ζον τες αυ του

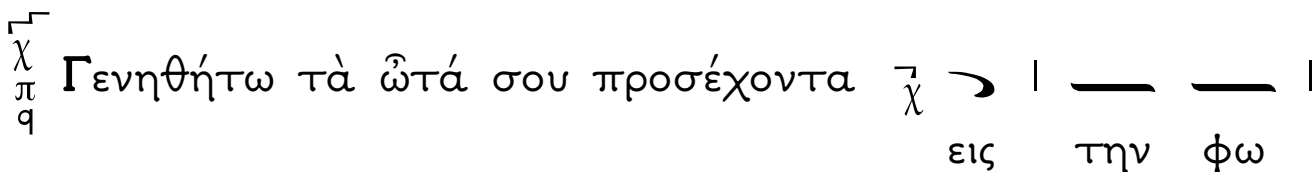

 την εκ νε κρων Α να α α α στα α α α σιν

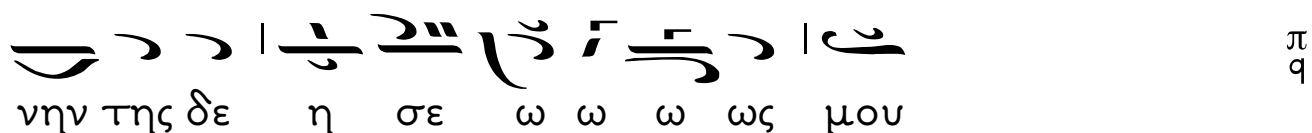

 ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος

 η η η μων ο εκ της πλα νη ης του ε ε ε

 χθρου τον κο ο ο σμον λυ τρω σα α

 α α με ε ε ε νος

 Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω

 νην της δε η σε ω ω ω ως μου

Ε υ φρανθη τε ου ρα α νοι σαλ πι σα

τε τα θε με λι α τη ης γης βο η η

η σα α τε τα α ο ο ο ρη ε ευ φρο

συ υ υ υ νην ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου

ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ ρω ω προ

ο ση η η λω ω ω σε και ζω η η ην

ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρω ω σε ε

τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν

θρω ω ω ω πος

Εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ύποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος ε ε ε

ε στιν

 ον σαρ κι ε κου σι ως σταυ ρω θεν τα α δι

 η η μας πα θον τα και τα α φε εν τα

 και α να σταν τα α εκ νε ε κρων υ υ μνη σω

 ω μεν λε ε ε ε γο ο ο ον τες στη ρι ζον Ορ

 θο δο ζι α την Εκ κλη σι ι α αν σου Χρι ι

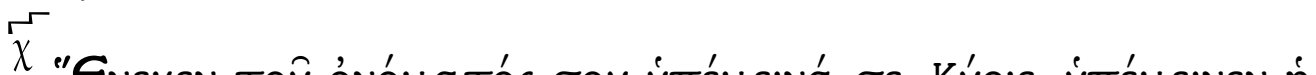
 στε και ει ρη νευ στον την ζω ην η η μων

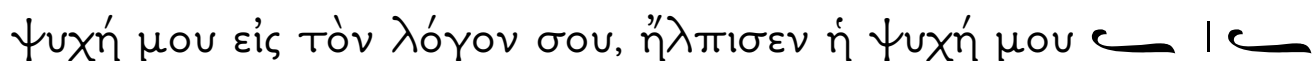
 ως α γαθος και φι λα α α αν θρω ω ω

 πος

 "Ενεκεν τοῡ ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν ή

 ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν ή ψυχή μου

 τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

 ω ζω ο δο χω σου τα φω πα ρε στω ω τες

οι οι α α να α α ζι ι ι ι οι δο

ζο λο γι αν προ σφε ρο ο μεν τη α φα

τω σου ε ευ σπλα αγ χνι ι α Χρι στε ο Θε

ο ο ο ος η η η η μων ο τι Σταυ ρον

κα τε δε ε ε ζω και θα να τον α να μαρ

τη η τε ι να τω κο σμω δω ρη ση την Α

να ασταα σιν ως φι λα α α αν θρωω ω ω

πος

π
q

νης Θε ο παι δος παν των κα τα γνου ου σα πται

σμα των σου πα νευ φη με των πρι ι ιν εν

παρ ρη σι ο το τι μι ον Ξυ λον προ σε ε

κυ υ νη η σα ας

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος

λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων

των α νο μι ων αυ του

Σ ε μεν δι ε κω λυ ε της των σε πτων

ε πο πτι ας μο λυ σμων των προ τε ρον το

ε πι συ ρο ο με νον μι αν τη ρι ον η

ο πους προ σκυ νη σα σα πε ρι χα ρως

τους α γι ους α ρε της ε φο δι ον σω

τη ρι ω δε ε στα τον ο θεν γε γο νας και

σφο δρως ε δρα μες την κα λην πο ρει ει αν

και το ρει θρον εκ πε ρα σα σα το Ι ορ δα νει

ον το του Βα πτι στου ου εν δι αι τη μα

προ θυ μως κα τε σκη νω σας και την των πα θων

α γρι ο τη τα δι ο πο λι τει ει ας η

μαυ ρω σας λε πτυ να σα σαρ κος εν παρ ρη

σι ι ι α α ει μνη στε Μη τερ τα οι

δη η μα α τα α

Ὅτι ἐκραταιώθητο ἑλεος αὐ-
 του ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀληθεῖα του
 Κυρίου μενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα
 ἔρημον οἰκησάτων σὺν παθῶν
 τῶν εἰκόνας ἐκ ψυχῆς ἀπηλειψάτο
 θεοεἰδέστατον ἐξείκονισμα ἐν
 ψυχῆ γραψάσα ἀρετῶν ἰδέεας
 καὶ τὸ σὺν τὸν ὑπερέλαμψας ὡς καὶ τοιοῦς ὑ-
 दाσικου φῶς ὑπερβαίνειν μακαριε
 καὶ γηθεν ὑπεραιρέσθω ἐνταῖς πρὸς θε-
 ὄν σου ἐν τεύξει σὶ καὶ νῦν ἐν παρρησί

ι α πα νεν δο ξε Μα ρι α τω Χρι στω ω

ω πα ρι στα με ε ε νη δυ σω πη σον

υ πε ερ των ψυ υ χω ων η η μω ων

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ᾠχος 4 Πα
α

Δοξα Πατρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω ω Πνευμα α α τι

Εεε θαυμα ατουρ γη η σε Χρι ι

στε του Σταυρου σου η η δυ υ υ να α α α

μις ο τι και η πρω η ην Πο ο ορ νη α

σκη τι κον α γω ω να η η γω νι ι ι

σα α α α το ο θεν και το α σθε νες α

πορ ρι ψα α με ε ε ε ε νη γεν ναι

αι αι ως α αν τε ε ε στη κα α α τα α

του δι α βο ο ο ο λου δι ο και το βρα

ε ε νη γεν ναι ως α αν τε ε ε ε στη

η κα τα α του δι ι α βο ο ο ο λου

δι ο και το βρα βει ον της νι κης κο μι σα α

με ε ε νη πρε σβε ε ευ ει ει ει υ πε

ε ε ερ των ψυ υ χων η η μω ων

Καὶ νῦν... Δογματικὸν Θεοτοκίον

ᾠχος 4 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α α α α μην

ην παγ κο σμι ον δο ο ο ζαν την εξ

αν θρω ω πων σπα α ρει ει ει σαν και τον

Δε σπο τη ην τε ε κου ου σαν την ε που

 ραν ἡ υ περ μα χον ε χο ο με εν τον

 εξ α αυ της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι

 ι ον θαρ σει ει ει τω τοι οι οι νυν θαρ

 σει τω λα ο ο ος του Θε ε ου και γαρ

 αυ τος πο λε μη σει τους ε ε χθρου ους ως

 παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο ο

Εἴσοδος - Φῶς ἰλαρὸν

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ἦχος Δι

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχος· Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

(τὸ αὐτὸ)

Στίχος· Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν ε νε δυ σα το ο ο

ΚΑΤΑΞΙΩΣΟΝ

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

ᾠχος λ̣δ̣ι Νη

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ν
δ̣ι

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον... **Α** μ η ν ν
δ̣ι

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν...

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ ρ ι ε ε ν
δ̣ι

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ ρ ι ε ε δ
λ

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ ρ ι ε ε Δ
δ̣ι

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ υ ρ ι ε ε Γ
η

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ υ ρ ι ε ε π
ρ

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ ρ ι ε ε ν
δ̣ι

Κ αι τ ω Π νευ μα τι Σ ου ν
δ̣ι

Σ οι Κυ ρ ι ε ε **Α** μ η ν ν
δ̣ι

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΣΤΙΧΗΡΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἦχος 4 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ῥω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω

θη μεν ^Δδι και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε

λυ τρω θη μεν Κυ ρι ε δο ο ζα α σοι π
9

Ⲡχ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε

πει αν ε νε δυ σα το ^Δδι ε νε δυ σα το +

ο Κυ ρι ος δυ να μιν ^Δδι ^πχ και πε ρι ε ζω

σα το Δ
δι

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ου ρα νοι οι

ευ φραι νε σθω σαν ^π9 χει ρας κρο τει τω τα ε θνη

μετ ευ φρο συ νης ^Δδι Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η

μω ν τω σταυ ρω προ ση λω σε τας α μαρ τι ι ας

η μων και τον θα να τον νε κρω ω ω σας

ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω κο τα

τον Α δαμ παγ γε νη α να στη σας ως φι

λα ανθρω πος

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με

νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Β α σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γη ης α

κα τα λη πτε ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λανθρω πι ι αν ον ο Α δης συ ναν

τη σας κα τω θεν ε πι κραν θη και δι και

ων ψυ χαι δε ζα με ναι η γαλ λι α σαν το ^π_q

Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην εν τοις κα ^Δ_{δλ}

τα χθο νι οις α νε στη ω του θαυματος πως ^π_q

θα να α του ε γευ σα το η των α πα αν των

ζω η ^Δ_{δλ} αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω

τι ι σαι κραυ γα ζον τα και λε γον τα ^Δ_{δλ} ο

α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ο

ζα α σοι ^π_q

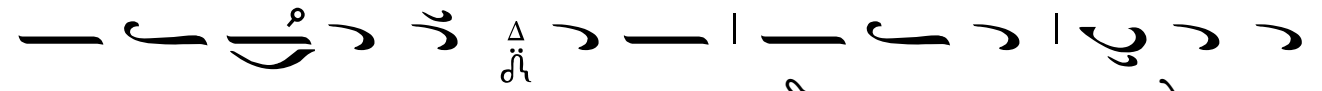
^χ Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ

ρι ε ^Δ_{δλ} ^χ εις μα κρο τη τα η με ρων ^Δ_{δλ}

υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρου σαι

 με τα σπουδης και ο θυρ μου τον τα φον σου

 κα τε λα βον και μη ευ ρουσαι το α α

 χραν τον σω μα σου ^Δ_{δλ} πα ρα δε του αγ γε λου μα

 θουσαι το και νο ον και πα ρα δο ζον θου αυ

 μα ^Δ_{δλ} τοις Α πο στο λοις ε λε γον ^π_q α νε ε

 στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με

 γα ε ε λε ε ος

π
q

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Δο ο ζα Πα τρι ι και Υι ω και α γι

ι ω Πνε ε ευ μα τι

α της ψυ χης θη η η ρευ μα α τα και

τα πα α θη τη ης σα αρ κος τω ζι

ι φει της εγ κρα τει ει ας ε ε ε τα α α

α μες τα της εν νοι ας ε ε εγ κλη η

μα α α τα τη σι ι γη η της α σκη η σε

ε ως α πε ε ε πνι ι ι ι ζας και ρειθ

ροις των δα κρυ υ ω ω ων σου την ε ρη μον

α πα σαν κα τη η ηρ δευ σας και ε βλα

στησας η μιν της με τα νοι οι οι ας κα αρ πους

δι ο σου την μνη η η μην Ο σι ι α ε

ο ορ τα α α α ζο ο ο ο μεν

Ἐτερον Δοξαστικὸν
Χρῦσ. Θεοδοσόπουλου

Δο ο ζα Πα τρι ι και Υι ω και α γι

ι ω Πνε ε ευ μα τι

α της ψυ χης θη ρε ευ μα α α τα και τα

πα α θη η της σαρ κος τω ζι φει της εγ κρα

τει ει ει ας ε ε ε ε ε τε ε ε

ε μες τα της εν νοι α ας ε ε εγ κλη η

μα α τα τη σι γη της α σκη η σε ε ως

α πε ε ε ε ε πνι ι ι ι ζας και ρει

θροις των δα κρυ υ ω ων σου την ε ρη μον

α πα σαν κα τη η ηρ δευ σας και ε βλα

στη σας η μιν της με το νοι οι οι οι α ας

κα αρ που ους δι ο σου την μνη η η μην ο

σι ι α ε ο ορ τα α α ζο ο ο ο

μεν

Καὶ νῦν... Δογματικὸν Θεοτοκίον
Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ω ω θαυ μα τος και νου παν των των πα α

λαι θαν μα των τις γαρ ε γνωμη τε ε ρα

α νευ αν δρο ος τε το κυι αν και εν αγ κα λαις

φε ρου σαν τον α πα σαν την κτι σιν πε ρι ε χον

τα θε ου ε στι βου λη το κυ η θεν ον ως

βρε φος πα να γνε σαις ω λε εν αις βα στα σα σα

και μη τρι κην πα ρρη σι αν προς αυ το ον κε κτη

με νη μη παυ ση δυ σω που σα υ περ των

σε ε τι μων των του οι κτει ρη σαι και σω σαι

τας ψυ χας η μω ω ω

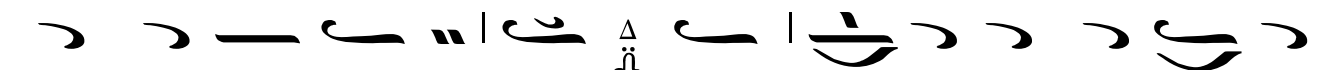
Τρισάγιον

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος ᾠ Πα

 ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου

 δαι ων και στρα τι ω των φυ λασ σον των το α

 χραν τον σου σω ω μα α νε ε στης τρι η με

 ρος Σω τηρ δω ρου με νος τω κο σμω την ζω

 ην δι α του το αι δυ να α μεις των ου ρα

 νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα

 δο ο ζα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο

 ζα τη βα σι λει α σου δο ζα τη οι κο νο

 μι α σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Δόξα... τῆς Ὁσίας
Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ Γα

Ε ν σοι Μητερ α κρι βως δι ε σω θη το κα
 ατ ει ει κο να λα βου σα γα αρ τον Σταυ ρον
 η κο λου θη σας τω Χρι στω και πρατ του σα
 ε δι ι ι δα σκες υ πε ρο ραν μεν σαρ κος
 πα ρε ερ χε ται γαρ ε πι με λει σθαι δε ψυ
 χης πραγ μα α τος α θα α να του δι ο και
 με τα Αγ γε λων συ να γα α α λε ται Ο
 σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
 και σταυ ρω σιν υ πο μει να ας α γα α θε

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας και

ε γερ σιν δει ζας ως Θε ος μη πα ρι δης ους

ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ζον την φι λαν

θρω πι αν σου ε λε η μον δε ζαι την τε

κου σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ

περ η μων και σω ω στον Σω τηρ η μων λα ον α

πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Γ
η